

Fegisar med eller utan rånarluva

GUNNEL WAHLSTRÖM

Fri skribent

Det var spännande dagar i Hamburg under **G20-mötet**, då de som styr vår värld träffades, pratade, åt gott och hörde skön musik. Om det nu fattades några beslut, ansågs de inte viktiga nog att få någon mer betydande medial uppmärksamhet. Istället hamnade fokus på de 100 000 som var ute på gatorna och demonstrerade. Riktigt vad de demonstrerade emot eller eventuellt för var nog lite oklart, om man bortsåg från plakatbärare som ville avskaffa kapitalismen.

Bortåt 8 000 från den så kallade autonoma vänstern var särskilt duktiga på att visa sitt missnöje med det mesta. Bilar brann över hela staden, gärna på bakgator där förövarna kunde operera ostört, affärer plundrades sedan gatsten banat väg genom skyltfönstren. Dessa samhällets rättviseförespråkare som de själva gärna kallar sig, tog för sig av kapitalets överflöd, som rasht hamnade i deras fickor och i för ändamålet medförda plastpåsar. De flesta var iförda rånarluvur eller skräckmasker, när de under denna våldsorgie levde ut all den ångest som det kapitalistiska samhället åsamkat dem.

Om det nu inte vore för rånarluvorna! Varför ville – som de också gärna kallar sig - *“antifascisterna”* inte visa sina ansikten? Trodde de inte på sin sak som *“den goda saken”*? Hade de inte rätten på sin sida? De hjälpte ju kapitalisterna, som annars skulle ha begått förgräpliga handlingar genom att köpa de glittrande juvelerna och de dyra klockorna, genom att själva stoppa lyxvarorna i egna fickor.

Vår granne i Hamburg, farbror **Fabian**, som både är socialist och lite nyfiken, tog tunnelbanan in till centrum för att se på demonstrationerna, men kom hem fly förbannad för att inte de feiga jävlarna vågat visa sina ansikten.

Så det blev en diskussion om feghet.

Hemma i Sverige är rånarluvur mest frekventa när det gäller hårda tag som vid bankinbrott och överfall på värdetranspor-

ter. Men tänker man efter kan man skylta ansiktet utan att bära mask.

Fegisar utan rånarluva är vi antagligen i Sverige så vana vid, att vi just inte grubblar över den saken. Nyligen kunde vi njuta – om man nu får uttrycka sig så – av en praktskandal, då den som under åtta år bestämt över alla svenskers ekonomi, på en välbesökt skärgårdsfest söp till så ordentligt, att han om han varit vanlig svensson hamnat i fyllecell. Nu gände just ingenting. Medgäster hade visserligen i löndom informerat både polis och press men då ingen sedan ville framträda och vittna lades ärendet ner.

Det i detta fall minst sagt anmärkningsvärda beteendet - vilket pressen i smaskiga reportageartiklar klart visat - handlar om brott som faller under allmänt åtal och därför borde tas på fullt allvar. Att sitta och vänta på tips från allmänheten, är inte att vidta utredningsåtgärder, förklarade advokaten **Elisabeth Massi Fritz** i ett försök att få fegisarna att krypa ut ur garderoben.

Men Sverige har väl resignerat. Sexbrott och våldtäkter är idag så vanligt förekommande utan att det goda samhället visar ansiktet och ryter till – såvida inte ens dotter blivit våldtagen.

FN:s lista över länder med flest våldtagna i världen visar, att Sverige ligger på andra plats med 63 våldtagna kvinnor per 100 000 invånare. Botsvana leder ligan med 93. Under 2016 anmäldes 20 300 sexualbrott, varav 6 720 var rena våldtäkter. Under 2 15 hade 1,7 procent av befolkningen (16-79 år) anmält att de blivit utsatt för sexualbrott.

Undersökningar visar att utomeuropeiska invandrare, som numera utgör 9,5 procent av befolkningen står för 49 procent av sexualbrotten. Undersökningen gjordes veckorna 22 -23 och omfattar över 300 tingsrättsdomar.

Sexförbrytare i relation till gruppens storlek är onekligen tankeväckande – afghaner är i topp med 11,7 procent medan

etniska svenskar är minst belastade med 0,4 procent.

□ År 2016 ledde 36 procent av åtalen för våldtäkt till friande dom. För tio år sedan var det 21 procent. Sveriges kvinnor säljs idag ut till förmån för landets godhetsnorm.

□ År 2015 kom 35 369 ensamkommande *“barn”* (Migrationsverkets benämning) till Sverige och sökte asyl. Hur många som sammanlagt kommit till Sverige under åren står skrivet i stjärnorna.

Bryr sig inte politiker, myndighetspersoner och alla goda svenskar ett dugg om dessa stackars ensamkommande *“barn”*? Tak över huvudet, mat och annat livets nödortf kommer som på löpande band. Men dessa unga män med sina pubertala kroppar tycks sakna något som de måste skaffa sig själva – inte utan framgång. Vem tänker på detta? Statliga gratisbordeller till särskilt behövande?

I skrivande stund demonstrerar afghaner på **Medborgarplatsen** - dels vill de stanna i landet, dels vill de ta hit sina släktingar. Illasinnade svenskar har protesterat mot demonstranterna, men polisen ser till att afghanerna får sitta där dygnet runt och protestera, försedda med mat och dryck av omtänksamma medmänniskor.

Fegisarna i styrande positioner ser vad som händer, men vem dristar att nämna vargen vid namn. Förr styrdes Svea Rike av riktiga män som värnade om svaga och utsatta. Sveriges kvinnor har under tidernas gång levt under rättsligt beskydd.

I **Birger Jarls fridslagar** hade de som förövade brott mot kvinnor gjort sitt – dödsstraff väntade. I 1734 års lag var dödsstraff för sexuellt våld mot kvinnor klart uttalat. Idag gömmer sig fegisarna bakom andra fegisar och mediernas journalister vill behålla jobbet.

Ack, **Birger Jarl** var är du?